

2. Er en national bestemmelse eller praksis fra afgiftsmyndigheden, ifølge hvilken den afgiftspligtige person — selv om medlemsstaten normalt tillader, at en juridisk person efter anmodning kan blive momsregistreret på ny, efter at den pågældendes momsregistreringsnummer er blevet inddraget *ex officio* — under bestemte konkrete omstændigheder af simple formelle grunde ikke kan anmode om ny momsregistrering, men personen er pligtig til at opkræve og indbetale moms til staten i en ubestemt periode, uden at personen imidlertid indrømmes ret til at fradrage moms, under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede forenelig med retssikkerhedsprincippet, princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, proportionalitetsprincippet og princippet om loyalt samarbejde, således som de fremgår af direktiv 2006/112/EF?
3. Skal retssikkerhedsprincippet, princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, proportionalitetsprincippet og princippet om loyalt samarbejde, således som de fremgår af direktiv 2006/112/EF, under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede fortolkes således, at de er til hinder for, at den afgiftspligtige person pålægges at opkræve og indbetale moms i en ubestemt periode, uden at personen imidlertid indrømmes ret til at fradrage moms, uden at afgiftsmyndigheden i den konkrete situation undersøger, om de materielle betingelser for retten til at fradrage moms er opfyldt, og uden at den afgiftspligtige person har gjort sig skyldig i svig?

(¹) Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006, L 347, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Düsseldorf (Tyskland) den 18. august 2020 — XY mod Finanzamt V

(Sag C-394/20)

(2020/C 378/22)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: XY

Sagsøgt: Finanzamt V

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 63, stk. 1, og artikel 65 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse i en medlemsstat om opkrævning af arveafgift, som med hensyn til beregningen af afgiften fastsætter, at fribeløbet i forhold til afgiftsberegningsgrundlaget i tilfælde af erhvervelse af fast ejendom beliggende i indlandet er lavere, hvis arvelader på dødstidspunktet og arvingen på samme tidspunkt havde bopæl eller sædvanligt opholdssted i en anden medlemsstat, end det fribeløb, der ville finde anvendelse, hvis mindst en af dem på dette tidspunkt havde bopæl eller sædvanligt opholdssted i den førstnævnte medlemsstat?
- 2) Skal artikel 63, stk. 1, og artikel 65 TEUF fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse i en medlemsstat om opkrævning af arveafgift, som med hensyn til beregningen af afgiften fastsætter, [org. s. 2] at forpligtelser vedrørende tvangsarv i tilfælde af fast ejendom beliggende i indlandet ikke kan fradrages, hvis arvelader på dødstidspunktet og arvingen på samme tidspunkt havde bopæl eller sædvanligt opholdssted i en anden medlemsstat, mens disse forpligtelser kan fradrages fuldt ud fra værdien af erhvervelsen ved arv, hvis enten arvelader eller arvingen på tidspunktet for arveladers død havde bopæl eller sædvanligt opholdssted i den førstnævnte medlemsstat?